



Z razumevanjem in pomočjo krajevne skupnosti in kmetijske zadruga Ljubljana bo letos prvi namenski konjski hlev na Plešivci 42 dokazal umestnost naložbe



Ana Japelj ob vodnjaku

PO SLEDI ZAPISA 27. 10. 1981. LETA V NAŠEM ČASOPISU?

## Od konjskega hrzanja do mladeniškega disca

Radi hlastamo po velikih novicah. Tisto, kar se zgodi na severno ameriškem zahodu in daljno azijskem vzhodu je menda pomembnejše od družinskega veselja ob zlati poroki, gasilskega slavlja, mladinskega uspeha v cni od naših vasi. Bojda je zelo neugledno hoditi po še pretežno makadamskih poteh in cestah naše občine in prislunhiti zvokom iz hlevov, drvarnic, delavnic, travnikov, polj in gozdov.

Baje so srčevalci z vsakdanjikom našega kmeta, (pól) delavca, upokojenca, gospodinje na vaškem dvorišču zapečkarji.

A vedno in povsod prisegamo na delavsko, kmečko, samoupravno in krajevno bazo. Te žal ni mogoče srečevati le pri Štirih zmajih, ki se šopirijo na mostu preko Ljubljane, ampak le tam, kjer naši ljudje živijo in se spoprijemajo s trdotami in veselji življenja in ustvarjanja.

Od Pleševice do Notranjih Goric bomo stopili, Pot ni dolga. Tisto sobotno popoldne nam je le natrosila nekaj zanimivosti.

Ko smo prihajali na zahodni obronek vasi, samo za Plešivico zvedeli že v vrhniški Lukovici. Nenavadno? Ne! V vasi so vpeljali ulični sistem. Tako pri Seliškarjevih ne prejemo več pošte na naslov Lukovica 17, ampak Pot na Pleševico 4.

Iz zgodovine Pleševice zabeležimo le to, da so blizu gradu našli čolna prazgodovinskih mostiščarjev ter, da je imela 1869. leta 256 krajanov in 1966. leta 506. Sedaj jih je prav gotovo še nekaj deset več.

### Brez žrebca ni žrebičkov

O Filipičevih s Plešivice 42 smo pisali pred letom in pol. Takrat so prvič napolnili konjski hlev.

V hlevu, ki si ga je ogledalo že nadj dva tisoč

obiskovalcev, je oče naredil kratek prerez dogajanja.

»Oddali smo 18 konj za Italijo. Hlev je zapustila tudi plemenska kobila. Dva triletna konja smo prodali za delo na polju in v gozdu.

»Trenutno imamo v hlevu šest kobil, pet »hafilingerjev«, tri žrebice in konja.

Čreda bi bila številnejša (do 25), če bi lani hitreje dobili zemljo v zakup in bi lahko pravočasno posejali oves. Ker smo zamudili najugodnejši čas za setev, smo pridelali le slamo brez zrnja.

To nam bo letos močno nagajalo, saj nimamo domačega semena. Novega bomo težko kupili, ker je zelo drago.

Upamo, da bomo s pomočjo krajevne skupnosti Notranje Gorice, ki nam gre zelo na roke, razrešili manjši zemljiški vozel, tako, da bomo lahko pasli konje kar v okolici hleva,« je jedrnat predstavil dogajanje na kmetiji Alojz.

Opozoril nas je še na naslednji problem: »Kmetje na Plešivici potrebujejo plemenskega žrebca. Z živalima v Vnanjih goricah nismo zadovoljni. Prosimo KZ Ljubljana, da nam pomaga pri nakupu novega plemenskega žrebca. Prav gotovo bo nastalo precej škode, če bi ostalo nad dvajset kobil brez potomstva.

Kmetje pa si želimo tudi večjo prožnost s strani urejevalca rodovnika. Ne samo pri delovnem času, ampak tudi pri potrjevanju rodovniške dokumentacije.«

### Do kje sega Ljubljana?

Imamo priložnost, da nekoliko pokarimo vaščane. »Zakaj?« boste dejali. Pričakujemo, da v vaseh najbolj cenite zemljo. Ko obiskujemo okoli vaših vasi, žal spoznamo, da tudi vas ne zaboli pri srcu, ko vržete najrazličnejše odpadke v naravo. Običajno so ta grda divja odlagališča celo na

mestih, ki so vidna daleč naokrog. Tudi za vas prebivalec iz Pleševce in Notranjih Goric velja poziv iz Ljubljane, da skrbimo za čisto in zeleno (Ljubljano) okolje.

Ker je na smetiščih obilo uporabnih odpadkov (pločevina, železo, guma, steklo, karton, itn), povprašajte v krajevni organizaciji rdečega križa na Brezovici, kaj storijo vsako leto aprila z njimi.

To bi bil osrednji zaznamek s poti med Filipičevimi na Plešivici in Japljevimi z začetka Notranjih Goric.

### Tone zavida Gorenjcem

Preveč zanimivosti o Notranjih Goricah bi rad zapisal v to reportažo. Da ne bi potrošil preveč dragocenega prostora, vam le svetujem, da si o Goricah več preberete v II. knjigi (str 421) Krajevnega leksikona Slovenije. Tam boste tudi zvedeli, zakaj se piše Gorice z veliko začetnico.

Aana in Tone sta pospravljala cirkularsko, s katero sta razžagala zajetno skladovnico drv. Ob ogledovanju dvorišča iz avta smo opazili na njem vodnjak.

Ana se je izkazala kot spretna sogovornica.

»Prihodnje leto bo minilo 50 let, ko je oče skopal ta šest metrov globok vodnjak. Vodo mu daje studence z brega. Pred leti so jo zelo radi pili kosci in žanjice. Sedaj jo uporabljamo le še za napajanje živine in pranje. Pa je ta voda zelo dobra. Če se v vasi pokvari vodovod, jo prav radi natočimo sosedom in drugim večšanom. Saj so drugi vodnjaki pokriti.

Ta vodnjak je znan še po eni posebnosti.

V njem so že nad petnajst let ribe. Bojan, ki je pri vojakih v Puli, jih je prinesel iz Kušlanovega grabna. Če vržeš košček kruha, se rade pokažejo pod gladino,« je predstavila posebnost njihove domačije.

Tone ni bil najbolj vesel ženine zgovornosti. Ko smo ga povprašali o njegovem domačem delu, se je razkrilo, da se v govorništvo lahko kosa z ženo.

»Po dolgih letih sezonskega dela pri vodnem gospodarstvu sem se končno le odločil za stalno zaposlitev v delovni organizaciji HOJA,« je nekoliko segel v svojo delavsko kroniko. »Rad delam v tovarni, še bolj veselim dobrega prirasta v govejem in konjskem hlevu. Naš hlev ni bahat, a v njem opleta ker lepo število repov. Prav sinoči smo pozdravili novega telička.

Ko bi imel svet kot Gorenjce, ne bi hodil na siht. Če po poljih pogosto gospodarji voda, je preveč negotovo delo in življenje na kmetiji.«

Kar prehitro semo se morali posloviti od Japljevih iz Notranjih Goric 116. Ana se je morala urediti za osmomarčevsko zabavo v zadrudnem domu. Pri tem se ženske ne pustijo motiti.

Dtroci iz vrta, pionirji in pionirke, pevke dekljskega zbora in pevci moškega zbora KUD »Zadrugar« Notranje Gorice so pripravili prijetno proslavo ob 8. marcu. Veselo razpoloženje se je potegnilo do ranih ur. Odločil sem se, da ga saj del podoživim tudi jaz. Ni mi bilo žal. Pogovor brez beležke in fotoaparata razkrije zanimivosti, o katerih bi drugače lahko spraševal cele tedne.

Tudi to sem zvedel, da Angelo Susman iz vasi Jezero že leto in pol obiskujejo tisti, ki si želijo dobrega semena za buče. Želimo, da bi jo obiskali tudi sedaj, ko leži doma zaradi nesreče v hlevu. 27. oktobra 1981. leta smo pisali o njenem uspehu pri predelovanju buč v Naši komuni in širok odmev na droben zapis je dokaz, da je pogovor z našimi ljudmi na vasi in v mestu lahko največje plačilo novinarju.

STANE JESENOVEC



Tone Japelj z zadnjima pridobitvama v hlevu



Že pionirji in pionirke so v Notranjih Goricah dobri plesalci. Brez pomišljanja se zavrtijo v najbolj nori polki ali razgibanem discu. Posnetek je nastal na proslavi 8. marca